

Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (trešā palāta)

2013. gada 24. oktobrī*

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Lēmuma pamatlietā juridiskā pamata zudums —
Uzdoto jautājumu neatbilstība — Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas

Lieta C-180/12

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Administrativen sad Sofia-grad* (Bulgārija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2012. gada 4. aprīlī un kas Tiesā reģistrēts 2012. gada 16. aprīlī, tiesvedībā

Stoilov i Ko EOOD

pret

Nachalnik na Mitnitsa Stolichna.

TIESA (trešā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs M. Ilešičs [*M. Ilešič*], tiesneši K. G. Fernlunds [*C. G. Fernlund*],
A. O'Kifs [*A. Ó Caoimh*] (referents), K. Toadere [*C. Toader*] un E. Jarašūns [*E. Jarašiūnas*],

ģenerāladvokāts P. Mengoci [*P. Mengozzi*],

sekretārs M. Aleksejevs [*M. Aleksejev*], administrators,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2013. gada 11. aprīļa tiesas sēdi,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

— *Stoilov i Ko EOOD* vārdā – *B. Aleksiev*, advokāts,

— *Nachalnik na Mitnitsa Stolichna* vārdā – *N. Yotsova*, *D. Yordanova*, *Y. Yordanova* un *S. Dimitrova*,
kā arī *S. Zlatkov*, pārstāvji,

— Eiropas Komisijas vārdā – *B.-R. Killmann* un *D. Roussanov*, kā arī *L. Bouyon*, pārstāvji,

noklausījusies ģenerāladvokāta secinājumus 2013. gada 18. jūlija tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

* Tiesvedības valoda – bulgāru.

Spriedums

- 1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt 2009. gada Kombinēto nomenklatūru, kas ietverta Padomes 1987. gada 23. jūlija Regulas (EEK) Nr. 2658/87 par tarifu un statistikas nomenklatūru un kopējo muitas tarifu (OV L 256, 1. lpp.), redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar Komisijas 2008. gada 19. septembra Regulu (EK) Nr. 1031/2008 (OV L 291, 1. lpp.), I pielikumā (turpmāk tekstā – “KN”), it īpaši tās 5407 61 30. un 6303 92 10. apakšpozīciju, kā arī Padomes 1992. gada 12. oktobra Regulu (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi (OV L 302, 1. lpp.), kas grozīta ar Padomes 2006. gada 20. novembra Regulu (EK) Nr. 1791/2006 (OV L 363, 1. lpp.; turpmāk tekstā – “Muitas kodekss”), tiesiskās palāvības un *res judicata* principus, kā arī Eiropas Savienības Pamattiesību hartas (turpmāk tekstā – “Harta”) 41. un 47. pantu.
- 2 Šis lūgums ir iesniegts tiesvedībā starp *Stoilov i Ko EOOD* (turpmāk tekstā – “*Stoilov*”) un *Nachalnik na Mitnitsa Stolichna* (galvaspilsētas Muitas direktors) jautājumā par tādu preču tarifu klasifikāciju, kas nosauktas par Ķīnas izcelsmes “materiāliem žālūziju ražošanai”.

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesības

Muitas kodekss

- 3 Atbilstoši Muitas kodeksa 68. pantam, lai pārbaudītu muitas deklarācijas, kas pieņemtas tā saucamajā “parastajā” procedūrā, muitas dienesti var:
 - a) pārbaudīt dokumentus, kas attiecas uz deklarāciju [..];
 - b) pārbaudīt preces un ņemt paraugus analīzei vai sikai pārbaudei.”
- 4 Muitas kodeksa 71. pantā ir noteikts:
 - “1. Deklarācijas pārbaudes rezultātus izmanto, lai piemērotu tās muitas procedūras noteikumus, kurā preces ir nodotas.
 2. Ja deklarāciju nepārbauda, tad 1. punktā minētos noteikumus piemēro, pamatojoties uz deklarācijā sniegtajiem datiem.”
- 5 Saskaņā ar Muitas kodeksa 221. panta 1. punktu “muitas nodokļa summu, tiklīdz tā ieģrāmatota, dara zināmu parādniekam saskaņā ar attiecīgajām procedūrām”.
- 6 232. pantā, kas ietilpst Muitas kodeksa VII sadaļas 3. nodaļas 2. iedaļā ar nosaukumu “Muitas nodokļa summas samaksas termiņi un procedūras”, ir noteikts:
 - “1. Ja muitas nodokļa parāda summa noliktajā termiņā nav samaksāta:
 - a) muitas dienesti var saskaņā ar spēkā esošajiem noteikumiem izmantot visus to rīcībā esošos līdzekļus, ieskaitot parāda piedziņu, lai nodrošinātu šās summas samaksu;

Īpašus noteikumus par galvniekiem tranzīta procedūrā var pieņemt saskaņā ar komitejas procedūru;

b) papildus muitas nodokļa summai prasa nokavējuma procentus. Nokavējuma procentu likme var būt augstāka nekā kredīta procentu likme. Bet tā nedrīkst būt zemāka par šo likmi.

2. Muitas dienesti var neiekasēt nokavējuma procentus [..].”

7 243. pantā, kurš ietilpst Muitas kodeksa VIII sadaļā, ir noteikts:

“1. Ikvienai personai ir tiesības pārsūdzēt muitas dienestu lēmumu, kas attiecas uz tiesību aktu muitas jomā piemērošanu un viņu skar tieši un individuāli.

[..]

2. Pārsūdzības tiesības var izmantot:

a) sākotnēji – muitas dienestos [..]

b) turpmāk – neatkarīgā instancē, kas var būt tiesa vai līdzvērtīga specializēta iestāde, saskaņā ar dalībvalstīs spēkā esošajiem noteikumiem.”

KN

8 KN pirmā daļa ir veltīta sākotnējiem noteikumiem. Šīs daļas I sadaļas, kas ir veltīta vispārīgiem noteikumiem, A punktā ar nosaukumu “Vispārīgi [KN] interpretācijas noteikumi” ir paredzēts:

“[KN] preces klasificē pēc šādiem principiem:

1. Sadaļu, nodaļu un apakšnodaļu virsraksti doti tikai ērtības labad; juridiski klasifikāciju nosaka pozīciju ieraksti un sadaļu un nodaļu piezīmes, kā arī tālāk izklāstītie noteikumi, ja vien pozīcijās un piezīmēs nav noteikts citādi.

2. a) Jebkura atsauce uz kādu precī pozīcijas ierakstā attiecas arī uz negatīvām vai nepabeigtām precēm, ja uzrādāmajām precēm piemīt gatavas vai pabeigtas preces pamatīpašības. Tāda atsauce attiecas arī uz gatavām vai pabeigtām precēm vai precēm, kas saskaņā ar šo noteikumu nav klasificējamas kā gatavas vai pabeigtas, ja tās uzrāda nesaliktas vai izjauktas.

b) Jebkura atsauce uz kādu materiālu vai vielu pozīcijā attiecas arī uz šā materiāla vai vielas sajaukumu vai apvienojumu ar citiem materiāliem vai vielām. Jebkura atsauce uz precēm no noteikta materiāla vai vielas attiecas uz precēm, kas no šā materiāla vai vielas izgatavotas pilnīgi vai daļēji. Preces, kas izgatavotas no vairākiem materiāliem vai vielām, klasificē atbilstīgi 3. noteikumam.

[..]”

9 Kombinētā nomenklatūra ir balstīta uz Pasaules Muitas organizācijas izstrādāto Preču aprakstīšanas un kodēšanas harmonizēto sistēmu, no kuras ir pārņemtas sešciparu pozīcijas un apakšpozīcijas; tikai septītais un astotais cipars atbilst apakšpozīcijām, kas ir īpašas KN. KN otrajā daļā ar nosaukumu “Muitas nodokļu saraksts” ir ietverta preču klasifikācija sadaļās, nodaļās, pozīcijās un apakšpozīcijās.

10 KN XI sadaļas nosaukums ir “Tekstilmateriāli un tekstilizstrādājumi”. Šīs sadaļas 7. piezīme ir formulēta šādi:

“Šajā sadaļā termins “apdarināti” nozīmē:

- a) sagriezti citādi nekā kvadrātos vai taisnstūros;
- b) pabeigti un lietošanai gatavi izstrādājumi (vai arī tādi, kuri tikai jāsadala, pārgriežot dalītājpavedienus), kam nav nepieciešama šūšana vai cita apstrāde (piemēram, putekļu lupatas, dvieļi, galdauti, lakati, segas);
- c) izstrādājumi ar eģi vai apvilēti, vai ar mezglotām bārkstīm kādā no malām, izņemot audumus, kuru grieztās malas ir apmetinātas, lai pasargātu no irstamības, vai ar kādu citu vienkāršu paņēmieni;

[..].”

11 KN 54. nodaļā ar nosaukumu “Mākslīgie pavedieni; dekoratīvās lentes un tamlīdzīgi mākslīgie tekstilmateriāli”, kas ietilpst XI sadaļā, cita starpā ir ietverta 5407. pozīcija ar nosaukumu “Audumi no sintētisko pavedienu dzijas, arī audumi no materiāliem, kas minēti pozīcijā 5404”. Šī pozīcija cita starpā ietver kategoriju “citādi audumi, kuros 85 % no masas vai vairāk ir poliesteru pavedieni”, kura [savukārt] cita starpā ietver 5407 61. apakšpozīciju, kas attiecas uz “citād[iem] audum[iem], kuros 85 % no masas vai vairāk ir neteksturēti poliesteru pavedieni”. Šī apakšpozīcija kā tāda pati cita starpā ietver 5407 61 30. apakšpozīciju, kuras nosaukums ir “krāsoti”.

12 I apakšnodaļa ar nosaukumu “Citādi gatavie tekstilizstrādājumi”, kas ietilpst KN XI sadaļas 63. nodaļā, ietver cita starpā 6303. pozīciju ar nosaukumu “Aizkari (ieskaitot drapējumus) un ritināmās žalūzijas; lambrekeni vai baldahīni”. Šī pozīcija ir sadalīta divās kategorijās, proti, “trikotāžas” un “citādi”. Šī pēdējā kategorija ietver cita starpā 6303 92. apakšpozīciju ar nosaukumu “no sintētiskajām šķiedrām”. Savukārt pati šī apakšpozīcija ir sadalīta vēl divās apakšpozīcijās, proti, 6303 92 10. un 6303 92 90. apakšpozīcijā, kuru nosaukumi ir attiecīgi “no neaustām drānām” un “citādi”.

Bulgārijas tiesības

13 Administratīvā procesa kodeksa (*Administrativnoprotsesualen kodeks*) 34. panta trešajā daļā ir paredzēts, ka “administrācija nodrošina lietas dalībniekiem iespēju izteikt komentārus par savāktajiem pierādījumiem, kā arī par izvirzītajiem apgalvojumiem noteiktā termiņā, kas nepārsniedz septiņas dienas. Lietas dalībnieki var rakstveidā iesniegt lūgumus un iebildumus”.

14 Saskaņā ar šī kodeksa 35. pantu individuāls administratīvais akts tiek izdots pēc atbilstošo izvērtējamo fakti un apstākļu noskaidrošanas un paskaidrojumu un iebildumu, kurus iesnieguši attiecīgajā gadījumā pilsoņi vai attiecīgās organizācijas, izvērtēšanas.

15 Atbilstoši Civilprocesa kodeksa (*Grazhdanski protsesualen kodeks*, turpmāk tekstā – “GPK”) 179. panta 1. punktam oficiāls dokuments, kuru sagatavojis ierēdnis, pildot savus pienākumus un atbilstoši prasītajai formai un noteikumiem, ir uzskatāms par pierādījumu paziņojumiem, kas izteikti viņa klātbūtnē, un darbībām, ko veicis viņš vai kas veiktas viņa klātbūtnē.

16 Saskaņā ar GPK 297. pantu spēkā stājies spriedums ir saistošs tiesai, kas to taisījusi, kā arī ikvienai citai tiesai vai iestādei.

17 Saskaņā ar GPK 302. pantu spēkā stājies administratīvās tiesas nolēmums ir saistošs civillietu tiesai, runājot par administratīva akta spēkā esamību un tiesiskumu.

- 18 Saskaņā ar Muitas likuma (*Zakon na mitnitsite*, turpmāk tekstā – “ZM”) 211. panta 1. punktu gadījumā, kad muitas nodoklis nav ticis samaksāts noteiktajā termiņā, muitas iestādes izmanto visas iespējas, ko tām piešķir šis pats likums vai jebkura cita tiesību norma, lai nodrošinātu šīs summas samaksu, ieskaitot administratīvu izpildes aktu pieņemšanu.
- 19 Atbilstoši ZM 211.a pantam “lēmumi par publisko prasījumu piedziņu ir individuāli administratīvi akti, kurus izdod muitas direktors tajā ģeogrāfiskajā jurisdikcijā, kurā radies noteiktajā termiņā nesamaksātais parāds; ar šiem aktiem tiek konstatēta muitas parādu un citu publisku parādu iekasējamība”.

Pamatlieta un prejudiciālie jautājumi

- 20 Ar 2009. gada 8. janvārī iesniegto muitas deklarāciju *Stoilov* deklarēja “materiālu žālūziju ražošanai” kā KN apakšpozīciju 6303 92 10. Tika aprēķināti un samaksāti muitas nodokļi 7 598,56 Bulgārijas levu (BGN) apmērā un pievienotās vērtības nodoklis BGN 23 544,53 apmērā.
- 21 Lai pārbaudītu šo deklarāciju, muitas iestādes 2009. gada 9. janvārī veica laboratorijas paraugu analīzi, par ko tika sastādīts protokols.
- 22 Ņemot vērā muitas laboratorijā veikto analīzi, šīs iestādes uzskatīja, ka minētajā deklarācijā norādītās preces nevar tikt klasificētas KN 63. nodaļā. No izvērtēšanas izriet, ka šīs preces atbilst nosacījumiem kvalificēšanai KN 54. nodaļā, konkrētāk, 5407 61 30. apakšpozīcijā.
- 23 Šādos apstākļos 2009. gada 27. aprīlī *Nachalnik na Mitnitsa Stolichna* paziņoja *Stoilov* lēmumu, ar kuru 2009. gada 8. janvāra deklarācijā norādītās preces tika klasificētas šajā apakšpozīcijā (turpmāk tekstā – “lēmums par paziņojumu”), tādējādi muitas nodokļa likme tika palielināta no 6,5 % līdz 8 % un saskaņā ar Padomes 2005. gada 12. septembra Regulu (EK) Nr. 1487/2005, ar kuru piemēro galīgo antidempinga maksājumu un galīgi iekasē pagaidu maksājumu, ko piemēro dažu apstrādātu Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes poliestera pavedienu audumu veidu importam (OV L 240, 1. lpp.), kas grozīta ar Padomes 2007. gada 18. septembra Regulu (EK) Nr. 1087/2007 (OV L 246, 1. lpp.), tika piemērots galīgais antidempinga maksājums 74,8 % apmērā.
- 24 Atbilstoši šim lēmumam *Stoilov* septiņu dienu laikā labprātīgi bija jāsamaksā publiskie prasījumi BGN 1 211,37 apmērā kā muitas nodokļi, BGN 82 372,82 apmērā kā antidempinga maksājums un BGN 16 716,84 apmērā kā pievienotās vērtības nodoklis.
- 25 *Stoilov* pārsūdzēja minēto lēmumu iestādē un pēc tam vērsās *Administrativen sad Sofia-grad* (Sofijas Administratīvā tiesa).
- 26 Pa to laiku, tā kā *Stoilov* noteiktajā termiņā nebija samaksājis lēmumā par paziņojumu norādītās summas, *Nachalnik na Mitnitsa Stolichna* 2009. gada 7. augustā pieņēma Lēmumu Nr. 13 par valsts prasījumu piedziņu (turpmāk tekstā – “lēmums par piedziņu”).
- 27 2009. gada 11. septembrī *Stoilov* cēla administratīvu prasību par minēto lēmumu, prasot noteikt neatkarīgu ekspertīzi attiecībā uz preču, kas apliekamas ar nodokli, klasifikāciju. Noteiktajā termiņā nesaņēmis atbildi, *Stoilov* 2009. gada 7. oktobrī vērsās tieši *Administrativen sad Sofia-grad*, ceļot prasību pamatlietā.
- 28 2009. gada 14. oktobrī augstākā administratīvā iestāde, proti, reģionālais muitas direktors, noraidīja 2009. gada 11. septembrī celto administratīvo prasību un atteicās veikt prasīto ekspertīzi.
- 29 Ar 2010. gada 30. decembra spriedumu *Administrativen sad Sofia-grad* apstiprināja lēmumu par paziņojumu.

- 30 *Stoilov* par šo pēdējo minēto spriedumu iesniedza kasācijas sūdzību *Varhoven administrativen sad* (Augstākā administratīvā tiesa), kura laikā, kad tika iesniegts lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, to vēl nebija izskatījusi.
- 31 Saskaņā ar *Administrativen sad Sofia-grad* apgalvoto pastāv divas klasifikācijas iespējas precēm pamatlietā, proti, KN 54. un 63. nodaļā. Lai tās nošķirtu, ir jāinterpretē jēdziens “gatavs izstrādājums” minētās 63. nodaļas 7. piezīmes izpratnē, kā arī jēdziens “audums”, kas ietverts KN 5407 61 30. apakšpozīcijā.
- 32 Turklāt ir jānosaka, vai, ņemot vērā piecu citu muitas deklarāciju stāvokli, kuras *Stoilov* iesniedza attiecībā uz tādām precēm kā pamatlietā esošās gan pirms, gan pēc strīdīgās deklarācijas, šī sabiedrība var atsaukties uz tiesiskās paļāvības principu, lai attiecīgās preces pamatlietā tiktu klasificētas ar tarifa kodu 6303 92 10.
- 33 Turpinājumā, atgādinot, ka šī pēdējā minētā deklarācija bijusi pamats divām atšķirīgām tiesvedībām valsts tiesās par to pašu faktu un tiesību jautājumu, iesniedzējtiesa uzskata par nepieciešamu uzdot Tiesai jautājumu par to, kas, ņemot vērā Muitas kodeksa 243. panta 1. punktu, ir uzskatāms par pārsūdzamu aktu.
- 34 Visbeidzot esot jāprasa interpretēt Hartas 41. un 47. pantu.
- 35 Šādos apstākļos *Administrativen sad Sofia-grad* nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:
- “1) Vai tarifu klasifikācijas nolūkā preces – ieritinātas sloksnes no neausta materiāla ritināmo žalūziju izgatavošanai – ir jāklasificē [KN] atkarībā no to īpašībām kā “audums” ar KN kodu 5407 61 30 vai, tieši pretēji, ar kodu 6303 92 10 atbilstoši to vienīgajam izmantošanas mērķim, proti, ritināmo žalūziju ražošanai, ņemot vērā šādus elementus:
- a) jēdzienu “gatavi izstrādājumi” XI sadaļas [ar nosaukumu] “Tekstils un tekstilizstrādājumi” 63. nodaļas [ar nosaukumu] “Citādi gatavie tekstilizstrādājumi; komplekti; valkāts apģērbs un lietoti tekstilizstrādājumi; lupatas” 7. piezīmes izpratnē, kas tiek interpretēts saistībā ar [KN] vispārīgo noteikumu 2. punkta a) apakšpunktu attiecībā uz jēdzienu “negatava vai nepabeigta prece”, ņemot vērā arī minētās piezīmes c) apakšpunktā minēto gadījumu, kā arī pamatlietā aplūkoto preču īpašības un iespēju, ka no tām tiks izgatavots tikai viena veida galaprodukts;
 - b) iespēju, ka jēdziens “audums” [KN] 54. nodaļas 54076130. apakšpozīcijā ietver cita starpā auduma sloksnes, kurām ir nostiprinātas garākās malas, vienīgajam galaproduktam, kurām tās ir paredzētas, esot ritināmām žalūzijām, un ņemot vērā arī faktu, ka šis galaprodukts ir skaidri norādīts KN 6303 92 10. apakšpozīcijā?
- 2) Vai pastāv saprātīgs pamats uzskatīt, ka muitas deklarācijas iesniedzējam un par preču importu atbildīgajai personai ir radusies tiesiskā paļāvība par to, ka preces tiks iekļautas konkrētā tarifu klasifikācijā un ka ir jāpiemēro muitas deklarācijā norādītais tarifu kods saskaņā ar [Muitas kodeksa] 71. panta 2. punktu, ņemot vērā tiesiskās paļāvības principu arī tādā gadījumā, kad no pamatlietas faktiem izriet, ka deklarācijas iesniegšanas brīdī situācija ir šāda:
- a) muitas iestādes attiecībā uz iepriekš iesniegtu tādu pašu preču ar tādu pašu tarifu kodu muitas deklarāciju pēc preču pārbaudes, kas fiksēta protokolā, tostarp tarifu klasifikācijas pārbaudes, nav izņēmušas nevienu analīžu paraugu, secinot, ka preces atbilst deklarācijā norādītajām ziņām;

- b) pēc preču laišanas apgrozībā nav tikusi veikta vēlāka pārējo piecu muitas deklarāciju, kas tāpat bija iesniegtas agrāk un par tām pašām precēm ar tādu pašu tarifu kodu, pārbaude, proti, pirms un pēc muitas kontroles, kurā tika konstatēts, ka tarifu kods esot pareizs, protokola datuma?
- 3) Vai Muitas kodeksa 243. panta 1. punkts saistībā ar *res judicata* spēka principa ievērošanu ir jāinterpretē tādējādi, ka pārsūdzība var tikt iesniegta tikai par aktu, kas pieņemts atbilstoši šīs regulas 232. panta 1. punkta a) apakšpunktam, ja šis akts ir ticis pieņemts noteiktā termiņā nesamaksātas summas dēļ un ar to vienlaikus tikusi noteikta ievedmuitas nodokļa summa, un atbilstoši dalībvalsts tiesību aktiem tas ir nodokļu piedziņas izpildes rīkojums?
- 4) Vai [Hartas] 41. panta 2. punkta a) apakšpunkts un 47. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tad, ja pieteikumu par pierādījumu iegūšanu neatkarīgā ekspertīzē, kuru iesniedzis parādnieks pēc tam, kad tam ticis izsniegts [Muitas kodeksa] 221. panta 1. punktā paredzētais paziņojums, muitas iestāde tieši nav izskatījusi un vēlāko lēmumu pamatojumos to nav minējusi, pastāv nenovēršams tiesību uz labu pārvaldību un tiesību uz aizstāvību pārkāpums administratīvajā procesā, kurš tiesvedībā vairs nevar tikt labots, jo attiecīgajai personai, ņemot vērā pamatlīetas apstākļus, tikai pirmās instances tiesas tiesvedībā ir iespējams pierādīt savus iebildumus par preces tarifu klasifikāciju, uzdotot jautājumus neatkarīgam ekspertam?"

Par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu

- 36 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru ar LESD 267. pantu izveidotā procedūra ir Tiesas un valsts tiesu sadarbības instruments, kura ietvaros pirmā sniedz otrajām tādas Savienības tiesību interpretācijas norādes, kas tām ir nepieciešamas, lai atrisinātu izskatāmās lietas (it īpaši skat. 1992. gada 16. jūlija spriedumu lietā C-83/91 *Meilicke, Recueil*, I-4871. lpp., 22. punkts, un 2012. gada 27. novembra spriedumu lietā C-370/12 *Pringle*, 83. punkts).
- 37 Šīs sadarbības ietvaros tikai valsts tiesa, kura iztiesā strīdu, vislabāk, ņemot vērā lietas īpatnības, var noteikt, cik nepieciešams ir prejudiciālais nolēmums šīs tiesas sprieduma taisīšanai un cik piemēroti ir Tiesai uzdotie jautājumi (šajā ziņā skat. cita starpā 1992. gada 16. jūlija spriedumu lietā C-343/90 *Lourenço Dias, Recueil*, I-4673. lpp., 15. punkts, un 2006. gada 21. februāra spriedumu lietā C-152/03 *Ritter-Coulais*, Krājums, I-1711. lpp., 14. punkts).
- 38 Tas tomēr nemaina to, ka Tiesai, ja nepieciešams, ir jāpārbauda apstākļi, kādos pie tās vērsusies valsts tiesa, lai pārliecinātos par savu kompetenci un, it īpaši, lai noteiktu, vai lūgtajai Savienības tiesību interpretācijai ir sakars ar pamatlīetas istenajiem apstākļiem un priekšmetu, lai Tiesai nebūtu jāsniedz konsultatīvs viedoklis par vispārīgiem vai hipotētiskiem jautājumiem (skat. cita starpā 1981. gada 16. decembra spriedumu lietā 244/80 *Foglia, Recueil*, 3045. lpp., 18. un 21. punkts, kā arī 2003. gada 30. septembra spriedumu lietā C-167/01 *Inspire Art, Recueil*, I-10155. lpp., 45. punkts). Ja izrādās, ka uzdotajam jautājumam acīmredzami nav nozīmes šī strīda iznākumā, tad Tiesai ir jāatzīst, ka tiesvedība ir jāizbeidz (skat. cita starpā iepriekš minētos spriedumus lietā *Lourenço Dias*, 20. punkts, un lietā *Ritter-Coulais*, 15. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).
- 39 Šajā lietā no Tiesai iesniegtajiem rakstveida apsvērumiem un no iesniedzējtiesas atbildes uz lūgumu sniegt paskaidrojumus, ko tai nosūtīja Tiesa, izriet, ka ar 2012. gada 5. jūlija spriedumu *Varhoven administrativen sad* ir atcēlusi šī sprieduma 29. punktā minēto spriedumu, kā arī lēmumu par paziņojumu.
- 40 Saskaņā ar paskaidrojumiem, kādus iesniedzējtiesa sniegusi savā atbildē uz šo lūgumu sniegt paskaidrojumus par lēmuma par paziņojumu atcelšanas ietekmi uz pamatlīetu, un kā izriet no minētā sprieduma teksta, kas pievienots šai atbildei, *Varhoven administrativen sad* cita starpā ir atzinusi, ka *Nachalnik na Mitnitsa Stolichna* veiktā un *Administrativen sad Sofia-grad* apstiprinātā tarifu

klasifikācija, ņemot vērā lietas materiālos ietvertos pierādījumus un ekspertīzes slēdzienus, ir bijusi kļūdaina. Šajā ziņā *Varhoven administrativen sad* uzskatīja, ka informācija, uz kuru balstījās *Administrativen sad Sofia-grad*, nebija pamatota ne ar iesniegtajiem pierādījumiem, ne ar secinājumiem tiesas eksperta ziņojumā.

- 41 Tāpat šajā atbildē iesniedzējtiesa ir norādījusi, ka tai ir jānodrošina to procesuālo noteikumu ievērošana, kuri regulē piedziņas lēmuma tiesiskumu, tostarp it īpaši noteikuma, kas attiecas uz paziņošanu ar lēmumu par paziņojumu par “nesamaksātā parāda” ZM 211. panta izpratnē pastāvēšanu, ievērošana.
- 42 Tiesas sēdē Tiesā *Nachalnik na Mitnitsa Stolichna* atzina, ka lēmums par paziņošanu, tā kā *Varhoven administrativen sad* to atcēla, Bulgārijas tiesību sistēmā vairs neeksistē.
- 43 Turklāt šajā pašā tiesas sēdē *Stoilov* atsaucās uz lēmumu izbeigt publisko prasījumu piedziņu, ko 2012. gada 24. septembrī pieņēmusi valsts izpildes iestāde. Ar šo lēmumu esot izbeigts piespiedu izpildes process, kas tika uzsākts saskaņā ar piedziņas lēmumu. Apstrīdot tā spēkā esamību, *Nachalnik na Mitnitsa Stolichna* vienlaikus nenoliedza šāda lēmuma pastāvēšanu.
- 44 Katrā ziņā šādos apstākļos neatkarīgi no tā, vai piespiedu izpildes process, kas tika uzsākts saskaņā ar piedziņas lēmumu, ir izbeigts, no iepriekš minētajiem apsvērumiem – un kā to norādījis arī ģenerāladvokāts secinājumu 16. punktā – katrā ziņā izriet, ka iesniedzējtiesai, lai atrisinātu strīdu pamatlietā, vairs nebūs jāpieņem lēmums, ņemot vērā prejudiciālo nolēmumu, ja Tiesa sniegtu atbildes uz uzdotajiem jautājumiem.
- 45 Kā norādījusi iesniedzējtiesa savā atbildē uz lūgumu sniegt paskaidrojumus, ko tai nosūtīja Tiesa, *Varhoven administrativen sad* lēmumu par paziņojumu atcēla pilnībā, bet šī minētā lēmuma esamība, kā jau tas tika norādīts šī sprieduma 41. punktā, ir uzskatāma par procesuālu nosacījumu piedziņas lēmuma pieņemšanai.
- 46 Šādos apstākļos ir jāuzskata, ka šis lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu vairs neattiecas uz Savienības tiesību interpretāciju, kas atbilst objektīvai iesniedzējtiesas vajadzībai, lai tā pieņemtu lēmumu (pēc analogijas skat. 1997. gada 9. oktobra spriedumu lietā C-291/96 *Grado* un *Bashir*, *Recueil*, I-5531. lpp., 16. punkts). Šis lūgums, neesot priekšmetam, neļauj izsecināt Savienības tiesību interpretācijas elementus, kurus iesniedzējtiesa varētu lietderīgi piemērot, lai, ņemot vērā šīs tiesības, atrisinātu tajā izskatāmo strīdu (šajā ziņā skat. 1982. gada 16. septembra spriedumu lietā 132/81 *Vlaeminck*, *Recueil*, 2953. lpp., 13. punkts).
- 47 Protams, savā atbildē uz Tiesas nosūtīto lūgumu sniegt paskaidrojumus attiecībā uz lēmuma par paziņojumu ietekmi uz pamatlietu iesniedzējtiesa uzskatīja, ka muitas iestādes var pieņemt jaunus lēmumus ar tādu pašu saturu, kāds ir lēmumiem par paziņojumu un piedziņu. Tomēr, pat pieņemot, ka tas tā joprojām ir, neraugoties uz *Varhoven administrativen sad* 2012. gada 5. jūlija spriedumu, ir jānorāda, ka, lai atbildētu uz šādos apstākļos uzdotiem jautājumiem, ir jāsniedz konsultatīvs viedoklis par hipotētiskiem jautājumiem, neņemot vērā Tiesas uzdevumu īstenot LESD 267. pantā paredzēto tiesisko sadarbību (šajā ziņā skat. 1983. gada 3. februāra spriedumu lietā 149/82 *Robards*, *Recueil*, 171. lpp., 19. punkts; iepriekš minēto spriedumu lietā *Meilicke*, 25. punkts, un 2002. gada 21. marta spriedumu lietā C-451/99 *Cura Anlagen*, *Recueil*, I-3193. lpp., 26. punkts).
- 48 Ņemot vērā visu iepriekš minēto, ir jākonstatē, ka nav jāatbild uz iesniedzējtiesas uzdotajiem jautājumiem.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 49 Attiecībā uz lietas dalībniekiem šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēti lietas dalībnieku izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (trešā palāta) atzīst un nospriež:

Uz *Administrativen sad Sofia-grad* (Bulgārija) uzdotajiem jautājumiem atbilde nav jāsniedz.

[Paraksti]